

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum perfectio attendatur secundum charitatem? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

dinantur. Nam consideratio officiorum quantum quidem ad alios actus, pertinet ad legispositores: quantum autem ad sacra ministeria, pertinet ad considerationem ordinum, de quibus in tertia parte agitur.

¶ Circa statum autem perfectorum triplex consideratio occurrit. Primo quidem, de statu perfectionis in communi. Secundo, de his quæ pertinent ad perfectionem Episcoporum. Tertio, de his quæ pertinent ad perfectionem religiosorum.

¶ Circa primum quaruntur octo.

- ¶ Primo, utrum perfectio attendatur secundum charitatem?
- ¶ Secundo, utrum aliquis possit esse perfectus in hac vita?
- ¶ Tertio, utrum perfectio huius vitæ consistat principaliter in consilijs vel in præceptis?
- ¶ Quarto, utrum quicumque est perfectus, sit in statu perfectionis?
- ¶ Quinto, utrum prælati & religiosi specialiter sint in statu perfectionis?
- ¶ Sexto, utrum omnes prælati sint in statu perfectionis?
- ¶ Septimo, quis status sit perfectior, utrum religiosorum vel episcoporum.
- ¶ Octavo, de comparatione religiosorum ad plebanos & archidiaconos.

368

ARTIC. I.

3. q. 4. a. *Ut*rum perfectio Christiana vitæ attendatur specialiter secundum charitatem?

3. co. 183
 102. c. 135
 co. 1. 6
 quol 3 a
 27. 25 op.
 17. c. 6 et
 opu. 18. c.
 2. et 3. 6
 Ph lip 3.
 49. 2. co. 3.

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod perfectio Christianæ vitæ non attendatur specialiter secundum charitatem. Dicit enim Apost. 1. ad Cor. 14. Malitia paruuli estote, sensibus autem perfecti. Sed charitas non pertinet ad sensum, sed magis ad affectum. Ergo videtur quod perfectio Christianæ vitæ non consistat principaliter in charitate.

¶ 2 Præterea. Ad Ephes. ult. dicitur, Accipite maturam Dei, ut possitis resistere in die malo, & in

omnibus perfecti stare. De armatura autem Dei, subiungit dicens, State succincti lumbos vestros in veritate, & induti lorica iustitiæ, in omnibus sumentes scutum fidei. Ergo perfectio Christianæ vitæ non solum attenditur secundum charitatem, sed etiam secundum alias virtutes.

¶ Præterea, Virtutes specificantur per actus, factus & alij habitus. Sed Iac. 1. dicitur, quod patientia opus perfectum habet. Ergo videtur, quod status perfectionis attendatur magis secundum patientiam.

SED contra est, quod dicitur ad Coloss. 3. Super omnia charitatem habete, quæ est vinculum perfectionis: quia scilicet omnes alias virtutes quodammodo ligat in unitatem perfectam.

RESPONDEO dicendum, quod vnumquodque dicitur esse perfectum, in quantum attingit proprium finem, qui est vltima rei perfectio. Charitas autem est quæ vnit nos Deo, qui est vltimus finis humanæ mentis: quia qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo, vt dicitur 1. Ioannis 4. Et ideo secundum charitatem specialiter attenditur perfectio Christianæ vitæ.

Ad primum ergo dicendum, quod perfectio humanorum sensuum præcipue in hoc videtur consistere, vt in unitatem veritatis conueniant: secundum illud 1. ad Corinthios 1. Sicut perfecti in eodem sensu & in eadem scientia. Hoc autem fit per charitatē, quæ consensum in hominibus operatur. Et ideo etiam perfectio sensuum radicaliter in perfectione charitatis consistit.

Ad secundum dicendum, quod dupliciter potest dici aliquis perfectus. Vno modo, simpliciter: quæ quidem perfectio attenditur secundum id quod pertinet ad ipsam rei naturam: puta si dicatur animal perfectum, quando nihil ei deficit ex dispositione membrorum, & alijs huiusmodi, quæ requiruntur ad vitam animalis. Alio modo dicitur aliquid perfectum, secundum quid: quæ quidem perfectio attenditur secundum

dum aliquid exterius adiacens, puta in albedine, vel nigredine, vel in aliquo huiusmodi. Vita autem Christiana specialiter in charitate consistit, perquam anima Deo coniungitur. Unde dicitur 1. Ioan. 3. Qui non diligit, manet in morte. Et ideo secundum charitatem attenditur simpliciter perfectio Christianæ vitæ, sed secundum alias virtutes, secundum quid. Et quia id quod est simpliciter, est principalissimum & maximum respectu aliorum: inde est quod perfectio charitatis est principalissimum, & maximum respectu perfectionis, quæ attenditur secundum alias virtutes.

Ad tertium dicendum, quod patientia dicitur habere opus perfectum in ordine ad charitatem, in quantum scilicet ex abundantia charitatis procedit, quod aliquis patienter toleret aduersa: secundum illud ad Rom. 8. Quis nos separabit à charitate Dei? tribulatio, an angustia?

ARTIC. II.

Virum aliquis in hac vita possit esse perfectus?

869

sup. q. 24.

a. 8. 3. d.

29. qu. 1.

a. 8. q. 2.

ar. 11. et

Ephes. 6.

1e. 4. co. 1.

fn.

Phil. 1e. 2

1o. 3. et

1e. 3. pr.

et cor. 1.

fn.

text. 64.

1o. 2.

art. prac.

* ho. 14.

parum a

medio.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod nemo in hac vita possit esse perfectus. Dicit enim Apost. 1. ad Corinth. 13. Cum venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est. Sed in hac vita non euacuatur quod ex parte est: manent enim in hac vita fides & spes, quæ sunt ex parte. Ergo nullus in hac vita est perfectus.

¶ 2 Præterea, Perfectum est cui nihil deest. Dicitur in 3. * Phys. Sed nullus est in hac vita cui deest aliquid. Dicitur enim Iacobi tertio, In multis offendimus omnes. Et in Psal. 138. dicitur, Imperfectum meum viderunt oculi tui. Ergo nullus est in hac vita perfectus.

¶ 3 Præterea, Perfectio vitæ Christianæ, sicut dictum est, attenditur secundum charitatem, quæ se comprehendit dilectionem Dei, & proximi. Sed quantum ad dilectionem Dei non potest aliquis perfectam charitatem in hac vita habere: quia v. * Gregor. 11. c. 1.